

Bolwerk

jaargang 4 ; no. 4

Kungsholm

*Het geschenk
voor groot en klein*

NATUREL RUNDLEDER

maat 27-31	fl 11,50
maat 32-35	fl 13,50
maat 36-40	fl 16,50
maat 41-50	fl 17,50

zwart en rood leder fl 2,-
duurder

Zwarjes van 1883

UTRECHTSESTR. 123-125 TEL 34056-32848 A'DAM.

dagen zaalsport

bolwerk 4-4

aangesloten bij s.p.o. en n.s.u.

REDAKTIE EN ILLUSTRATIE

geertrui bosscher
almar deerenberg
paul gravemaker
herman rademaker
joan krabbendam
rik lina
frans pruijt

VERZENDING BUITEN HET LYCEUM

ineke uffink

4e JAARGANG

NUMMER 4

FEBRUARI 1961

SCHOOBKRAANT VAN HET PIUS X - LYCEUM

VRIJDAG 18 en
VRIJDAG 25 NOVEMBER

Ja, eindelijk dan nu pas de uitslagen van onze eerste „zaalsportmiddag“ sinds het 5-jarig bestaan van onze school. Dat de uitslagen nu pas via „Bolwerk“ worden bekend gemaakt, ligt aan het feit, dat het een enorme puzzel is geweest om alles nauwkeurig uit te zoeken. (Je hoeft je dan niet af te vragen wat de organisatie voor een werk geweest is. Dank U!)

De uitslagen nemen veel plaats in, daarom zal hier slechts het noodzakelijkste worden medegedeeld. Dat is het volgende:

De wedstrijden waren als volgt over twee dagen verdeeld:

vrijdag 18 november

Trefbal meisjes 1e klassen
Trefbal jongens 1e klassen
Basketbal jongens 3e, 4e en 5e klassen
7 handbal meisjes 2e klassen

vrijdag 25 november

Volleybal meisjes 3e, 4e en 5e klassen
Volleybal jongens 3e, 4e en 5e klassen
Basketbal meisjes 3e, 4e en 5e klassen
7 handbal jongens 2e klassen.

Later is er wegens tijdgebrek vrijdag 2 december nog bijgekomen.

De 1e klassen hadden ieder 1 vertegenwoordigend team (10 meisjes en 8 jongens) voor trefbal. De 2e klassen kwamen per klas met een 7-tal meisjes en een 7-tal jongens voor handbal uit.

De 3e, 4e en 5e klassen kwamen ieder met een meisjes- en een jongensteam uit, zowel voor volleybal als voor basketbal. De deelnemers mochten slechts aan een onderdeel meedoen.

Zo, dit was dan de indeling; nu de uitslagen (puntentelling: gewonnen: 2 punten, gelijk gespeeld: beide 1 punt, verloren: geen punten).

TREFBAL MEISJES 1E KLASSEN

TREFBAL JONGENS 1E KLASSEN

(klas-gespeeld-gewonnen-gelijk-verloren-doelcijfers-punten)

IB: 3 - 2 - 0 - 1 11-5 4
IA: 3 - 2 - 0 - 1 9-8 4
IC: 3 - 1 - 0 - 2 9-11 2
ID: 3 - 1 - 0 - 2 8-13 2

IA: 2 - 2 - 0 - 0 9-2 4
IF: 2 - 1 - 0 - 1 10-4 2
ID: 2 - 0 - 0 - 2 0-13 0
Van de jongens werd IA dus winnaar

Door een beter doelgemiddelde werd bij de meisjes 1B kampioen.

7 HANDBAL MEISJES 2E KLASSEN

1	2C	3	-	3	-	0	-	0	14-0	6
2	2A	3	-	2	-	0	-	1	6-5	4
3	2B	3	-	0	-	1	-	2	2-10	1

Hier trok 2C aan het langste eind en werd kampioen.

competitie gespeeld was en tenslotte nog een beslissingswedstrijd, werd bovengenoemd resultaat bereikt. Hier is dus 2B kampioen!! (De als kampioen gedoodverfde klas 2E eindigde slechts als derde.)

VOLLEYBAL MEISJES 3E, 4E EN 5E KL.

1	3e klassen	2	-	2	-	0	-	0	49-31	4
2	4e klassen	2	-	1	-	0	-	1	31-38	2
3	5e klassen	2	-	0	-	0	-	2	23-34	0

BASKETBAL MEISJES 3E, 4E EN 5E KL.

1	3e klassen	2	-	2	-	0	-	0	24-12	4
2	4e klassen	2	-	1	-	0	-	1	18-14	2
3	5e klassen	2	-	0	-	0	-	2	12-18	0

Weer de derde klassen kampioen!!

Dit zijn alle uitslagen. We zullen deze lange lijst besluiten met een welgemeend woord van dank aan de medewerkers, die geholpen hebben deze zaalsportdagen te doen slagen en in't bijzonder de organisatoren die toch wel het leeuwenaandeel in het werk gehad hebben. Maar als laatste, heel algemeen gezegd:

Winnaars, van harte gefeliciteerd !!

t.v.-hall

7 HANDBAL JONGENS 2E KLASSEN

1	2B	2	-	1	-	1	-	0	4-3	3
2	2D	2	-	1	-	1	-	0	3-1	3
3	2E	2	-	0	-	0	-	2	2-5	0

Bslissingswedstrijd 2B-2D 2-1

Na een zeer spannende strijd en nadat er eerst tussen de winnaars nog een halve

klassen kampioen!! (4e en 5e klassen werden gediskwalificeerd wegens ongerechtigde spelers.)

VOLLEYBAL JONGENS 3E, 4E EN 5E

De derde klassen kampioen!! (4e en 5e klassen werden gediskwalificeerd wegens ongerechtigde spelers.)

BASKETBAL JONGENS 3E, 4E EN 5E KL.

1	5e klassen	2	-	2	-	0	-	0	32-9	4
2	4e klassen	2	-	1	-	0	-	0	19-26	2
3	3e klassen	2	-	0	-	0	-	2	8-24	0

Hier eindigden dus voor de eerste en enige keer de 5e klassen als kampioen.

PUBLIKATIE-BORDEN

De drie publikatieborden - resp. bij de beide ingangen van de school en bij het gymnastieklokaal - zijn aangebracht om mededelingen van allerlei aard te doen.

Een ieder wordt geacht de mededelingen te lezen, doch van niemand wordt verlangd zijn volkomen gebrek aan beschaving duidelijk te demonstrenen door eigenhandig in de tekst van de publikaties veranderingen aan te brengen en zelfs bijvoedingen te plaatsen op een wijze, die op zijn minst genomen hoogst onbetamelijk zijn.

Dit is beslist niet de houding die men van een lyceïst verwacht.

R. A. Verhagen

Pius-Zaandijk (snik)

Hier zit ik nu! Als ik geen Piusaan was, zou ik zeggen: met tranen in mijn ogen. Maar omdat ik er wel een ben, kan ik dit natuurlijk niet, want onze school staat bekend om zijn sportiviteit, wat ook weer op deze sportontmoeting gebleken is.

Met het grote verschil in training tot verleden jaar, stond onze spelers en Pius supporters wel een 'overwinninkje' voor de geest. Maar dat de kracht van onze tegenstanders weer onderschat werd, bleek ook nu weer. (Zullen ze misschien weer vrij van school hebben gehad om te trainen?)

Dit halfjaarlijks treffen op vrijdag 23 december was dit jaar spannender dan de voorafgaande, daar het er nu om spannen gaat wie de beker voorgoed in handen zal krijgen. De wisselbeker moet nl. 3 maal achtereenvolgens, of vijfmaal in totaal veroverd worden, voordat een school hem blijvend pronkend in zijn prijzenkast kan plaatsen. En dat de beide ploegen hiervan goed doordrongen waren, bleek wel uit het feit dat er zeer fel en spannend strijd geleverd werd.

Maar ondanks onze goede hoop en, voor sommige(!) onderdelen intensieve training, konden we ook dit keer niet tot een overwinning komen. Maar als we een grafische voorstelling zouden maken, zou deze een stijgende lijn vertonen.

Vorig jaar namelijk werden we eenvoudig vakkundig 'ingemaakt'.

Nu echter verloren we na een gelijk opgaande strijd. Met de pauze stonden we nog voor met 12-8, maar na de rust werd alles op het schoolteam meisjes en schoolteam jongensvolleybal na (resp. 2-0, 1-1), verloren.

Dat het vooral voor de rust zeer spannend was bleek wel uit het zich doorlopend vergissen van de scheidsrechter, die steeds sprak van: „Wit vrij, wit vrij“, waarop de spelers elkaar verwonderd aankeken, daar de scheidsrechter blijkbaar niet in de gaten had dat beide partijen in wit gekleed waren.

De einduitslag werd 23-15 in het voordeel van St. Michael, waardoor wij met lede ogen (vergeef me) moesten toezien dat de rector de beker aan onze tegenstanders overhandigde. Proficiat heren!

Daar het treffen volleybal van de Piusleraren met de Michael leraren buiten de wedstrijden vielen die voor de einduitslag telden (waarom???), is dit niet in dit verslag opgenomen. Maar het is de moeite waard het apart te vermelden. Deze wedstrijd was waarlijk grandioos! Beide ploegen waren zeer goed, maar dat het trainen van onze leraren niet tevergeefs is geweest, blijkt wel uit de uitslag: 15-4, 15-11, 15-7. Alles dus in het voordeel van onze docenten (hulde!!).

Na deze lofrede op onze leraren hebt u hopenlijk een beeld van dit sportfestijn gekregen en ik zou zeggen: lees Bolwerk goed, want er zullen nog veel van deze dagen volgen.

t.v. hall

Een probleem verdwijnt waar Rosa verschijnt!

Lezers,

Ons is het geluk ten deel gevallen een welwillende dame te vinden, die zo vriendelijk wil zijn onze problemen op te lossen. Zij heeft een zeer brede kijk op het leven, een grote levenservaring en is, daar zijn wij volkomen van overtuigd, zeer goed in staat om ondanks haar leeftijd onze problemen te behandelen. Zij koestert noch kerkelijke, noch politieke en zelfs geen persoonlijke voorkeur.

Strikte geheimhouding is verzekerd.

Brieven aan Mevr. Rosa, Bolwerk

p/a Pius X Lyceum

vraag het aan mevrouw Rosa!

VOLLEYBAL „leraren – leerlingen“

Een diepe teleurstelling, die bij iedere sportminnende leerling zichtbaar was, kwam over onze school. Het zoveel besproken evenement: „de voetbalwedstrijd leraren–leerlingen“ kon geen doorgang vinden wegens de weersomstandigheden. Het werd 'even' uitgesteld tot het voorjaar.

Maar daar onze school over een zeer sportief lerarencorps beschikt, zonnen de heren op een andere „sportkrachtmeting“. Het bleef niet bij denken alleen. Men had een nieuwe sport ontdekt: Volleybal.

Zo min mogelijk ruchtbaarheid gevend trokken de docenten vrijdagmiddags naar de gymnasiekerkzaal om daar een balletje te slaan. En zij die zich een ogenblik gunden hier een heimelijke blik te werpen, konden er zich van overtuigen dat het lang niet gek ging.

Een reporter van ons alom bekende schoolblad kwam met het volgende verslag van de training terug: Klapp – zoeff! Au – rode handen. Set up – smash – ha, ha. Set up – smash – ahht!! Au!! – duim – verbogen. Moe – heet Springen – blokken – slaan! Aanwijzingen – bal mis! – sufferd. Klapp – benggg!!! (Hier eindigde het niet nader uitgewerkte verslag omdat een verdwaalde bal onze arme reporter trof.)

Nog niet geheel hersteld trok hij toch naar de match op vrijdag 2 december. Onder grote belangstelling ving de wedstrijd tegen ons uitstekend schoolteam aan.

Dat onze verslaggever nog niet geheel hersteld was kwam tot uiting doordat hij na afloop slechts kon vaststellen, dat de leerlingen gewonnen hadden, dat het een sportieve strijd geweest was en dat de leraren er geen genoeg van kregen en het steeds opnieuw probeerden, soms niet zonder succes. Dat was alles, gecombineerd met een steeds terugkerende uitroep uit het publiek: „Springe, meneer Verwey, springen!!!!“

Een onzer supporters schreef ons nog:

Het is haast niet om te doen, weer te geven hoe dit allereerste openbare optreden van ons docententeam volleybal geweest is. De leraren waren door en door getraind om bij deze gelegenheid zo goed mogelijk voor de dag te komen. En dat dit niet zo weinig was bleek al dadelijk.

De leerlingen hadden een goed optreden verwacht en waren in zeer groten getale opgekomen. Ze werden hierin niet teleurgesteld.

De leraren, op hun sportbest gekleed, spreidden een spel ten toon dat ons allen verbaasde. Onze leerlingen waren sterker, maar dat zij de leraren ook onderschat hadden bleek wel uit de uitslag. Ze verloren nl. een van de vijf sets met 15–9! De leraren konden dit stouwe stukje klaarspelen door het laaiend enthousiasme, waarmee zij door de toeschouwers ondersteund werden, en door hun geregelde training.

De geest die op ons lyceum heerst, blijkt wel duidelijk uit deze wedstrijd. Zowel aan de zijde van de leraren als aan de kant van de leerlingen. (Zelfs de 2° conrector speelde een aardig balletje mee!!!)

Nadat na 5 sets het definitieve einde gefloten werd, waren de uitslagen als volgt: 6–15, 15–9, 4–15, 9–15, 1–3.

TAFEL TENNIS

Vrijdag 13 januari werd de officiële oprichtingsvergadering van onze tafeltennisclub gehouden. Als naam werd aangenomen: „Tafeltennis Vereniging Pius X. Als clubje van 3 leden zijn wij in 1957 begonnen, maar thans hebben wij 40 leden en kunnen wij niemand meer opnemen. Het sinds dit schooljaar bestaande bestuur, t.w. Dhr. R.A. Verhagen (voorzitter), Gerard Inden (penningmeester) en Kees de Busser (secretaris) werd tot het einde van dit cursusjaar aangehouden. Volgend jaar zullen er verkiezingen worden gehouden voor de bestuursfuncties. Als voorzitter zal echter een van de leraren, eventueel een van de ouders moeten fungeren.

De heer Verhagen opende de vergadering met de christelijke groet, waarna hij een inleiding hield over het ontstaan, de gang van zaken op het ogenblik, en de toekomst van onze club. Hierna besprak Kees de competitie-aangelegenheden en enige algemene kwesties.

Vervolgens werd op voorstel van het bestuur Ans Marks benoemd tot commissaresse van het materiaal. De functie van wedstrijdsecretaris zal dit jaar nog door Kees worden waargenomen doch volgend jaar zal ook hiervoor iemand worden gekozen. Gerard besprak hierna de financiële situatie en na enige vragen hierover kwam het woord weer bij de heer Verhagen. Deze stelde voor een zgn laddercompetitie te houden, welk plan inmiddels door Kees is uitgewerkt. De resultaten hiervan kunnen jullie steeds lezen op het bord bij lokaal 12.

Met christelijke groet werd de vergadering weer besloten.

Zaterdag 21 januari is de tweede helft van de juniorencompetitie begonnen, waaraan wij met twee teams deelnemen. Aangezien onze teams de eerste helft niet hebben meegepeeld, krijgen wij voor een gewonnen wedstrijd 4, voor een gelijkspel 2 en voor een nederlaag 0 punten. Het eerste heeft de reis naar Purmerend met succes ondernomen. Kees de Busser was door het toneelweekend verhinderd en in zijn plaats speelde Fred Timmer, die eenmaal won. Jan de Meere en Dik van Dijk bleven ongeslagen en wonnen ook het dubbel, zodat met 8-2 werd gewonnen.

Het tweede speelde tegen Wilskracht 6. Daar Fred in het eerste meespeelde en Bert Hesp ook naar het toneelweekend was, speelden wij met 2 invallers. Han Ouburg won 1x, maar reserve Paul Vlek won 3x op uitstekende wijze en reserve Jos Hesp voegde hier nog 1 overwinning aan toe. Han en Paul wonnen het dubbel en dus de wedstrijd met 6-4.

S.P.O.

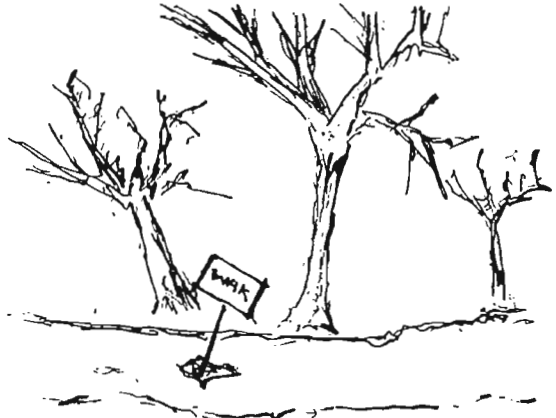
SCHOLIEREN PERS ORGANISATIE

Sinds kort is Bolwerk aangesloten bij de SPO en via deze bij de NSU - Nederlandse Schoolpers Unie. Dit is gebeurd op een zeer vervelende vergadering van de SPO in 't Herv Lyceum waar ontzettend gekletst werd en - wonder boven wonder - ook nog een verkiezing plaats vond.

Van de SPO kregen wij een uitnodiging voor 'n bezoek aan 't Algemeen Handelsblad. We zijn daar dus heengetrogen en kregen in 't kort een overzicht van 'n krantenbedrijf. De krant krijgt zijn nieuws van de persbureaus via de telex. 't Alg Handelsblad heeft verschillende telexverbindingen, o.a. met het ANP en Associated Press. De berichten van de telex gaan naar de redactie. Deze beslist of de ontvangen berichten in de krant komen. Is dit het geval dan gaat zo 'n stuk kopij via de buizenpost naar de zetterij. Daar werken hand- en machinezetters. Capaciteit van 'n handzetter is ca. 1500 letters per uur, van 'n machine 6000; van de nieuwste machines 23.600 per uur. De zetterij maakt dus een pagina in spiegel-schrift op. Deze pagina (van lood) gaat in 'n machine waarin een plaat karton op de zetsels geperst wordt. Dit karton geeft dus 'n normale pagina weer. Het karton gaat naar een andere afdeling, waar de pagina op 'n half cirkelvormige loden plaat wordt overgebracht. Deze matrij wordt dan naar de drukkerij gebracht, waar hij op de pers wordt geplaatst. Blank papier gaat tussen de matrijzen door, wordt bedrukt, half gevouwen en getransporteerd naar de verzendafdeling, waar de krant nog 2x wordt gevouwen en ingepakt (alles machinaal). De krant wordt per auto naar de afdelingsbureaus gebracht en dan door de bezorger naar uw brievenbus. U ziet, er komt heel wat kijken eer de krant er is.

paul m gravemaker

IJS

In de zomer wekt dit associaties met walmende en naar slecht vet riekende patat-tentjes die zo iets als ijs trachten te verkopen. Maar in het koude jaargetijde, dan begint ons veel ge-toemde Jan-de-Wit-bloed naar de winterbenen te stromen. De schaatsen uit spinnewebben en vet gehaald, dan ben je reeds half klaar. In ijltempo naar de baan met je drie truien en de Volkskrant van gisteren aan. De twintig meter lange rij viel wel wat rauw op het lijf, maar in de hoop voor sluitingstijd binnen te zijn begon een wanhopige stormloop op politie en hek-ken. Als de hekken genomen zijn gaat de slag onverminderd door, nu echter om een kaartje. In deze slag werden de controlehokjes langzaam maar zeker de baan opgeduwd. Daar stond ik dan, totaal uitgeput, terwijl vlaggen Johnnie Jord aan en erwtensoeop in mijn ge-zicht waaiden. Snel de roestige ijzers aangetrokken en meteen werd ik door de op schaatsen strompelende menigte opgenomen. Na twee minuten kwam de hoogmoed letterlijk en figuurlijk ten val; de rasechte schaatsenrijder zal het u ook zo vertellen: de eerste flinke slag zou gaan komen, toen volgde de eerste kennismaking met het ijs. Het voelde koud en hard aan. Voordat ik overeindgekrabbeld was, waren er eerst nog een tiental anderen over mij heen gevallen. Laat een aankomend schaatser zich niet ontmoedigd voelen door mijn bittere woorden. oefen-ning baart kunst...

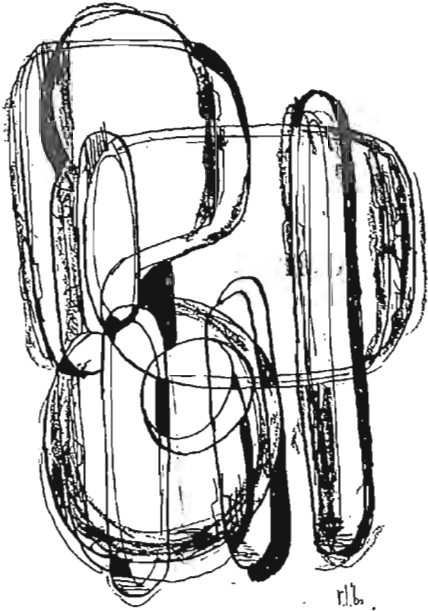
Om een romantische sfeer te scheppen werd er gebruik gemaakt van verschillende kleuren licht, maar toen als klap op de vuurpijl al het licht uitging. Ik mag nu wel zeggen 'n zeer ongelukkige klap, want prompt viel iedereen over iedereen. Toen het licht weer aanging stonden alleen nog maar de lichtmasten overeind; ik kon deze romantiek wel waarderen, de blauwe plekken daargelaten. Weer eenmaal goed op gang gekomen werd het snelverkeer op de binnenbaan ten eerste gehinderd door een stoïcijnse figuur op zgn rondrijders. deze schaatste niet vooruit, maar trachtte dit effect te bereiken door op een been steeds dwars over de baan te zwieren. Onder luid gejoel werd hij hardhandig beetgepakt en verdreven. (voor familieleden: de politie greep op tijd in, hij laat u vanuit zijn bed groeten... tot over drie weken Mien.)

Reeds om half tien was het ijs weggereden en begon de baan zijn oorspronkelijke sinteltoe-stand weer aan te nemen. Onder het aanhoudend gejoel van de overgebleven atletiekiefheb-bers begon de politie met een flink stuk touw de baan schoon te vegen. Dit gelukte niet he-lemaal, want men had geen rekening met de hoogspringers gehouden, maar ook deze moesten tenslotte het onderspit delven. Toen er dan niets anders was overgebleven dan gebroken schaatsen, stukken touw en veter, was de rust teruggekeerd en kon een aanvang worden ge-maakt met de restauratie.

Een half uur later kwam ik thuis meer kruipend dan lopend, met geschaafde benen gekneus de ribben, kortom met alle denkbare kwetsuren. Kunt u, geachte lezer zich voorstellen wat ik deed, toen een familielid vol medelijden kwam informeren of ik lekker geschaats had en hoe het ijs was? Nee? Ik zal het u zeggen: ik had niet eens de kracht hem een schaats naar het hoofd te gooien, en dacht: kalm blijven jonge, morgen moet je immers weer de baan op

*) zie het ijsboekje, par. 5, onder a

2 harde gedichten

hier droomt men
op de vage velden der onwerkelijkheid
op de akker de stilte
een steen

het schreeuwt het schreeuwt

donkere woorden
verbroken uit de wilde
ban van mijn mond
verduisteren de nacht
eenwordend met de grond

vuurrood en waaiierend
kruipt deze hond onder
zijn eigen poten door

wonden worden merktekens
rood en waiiend
donkere daden

de gruwelijke stille
leegheid van gedachte
zoals een veulen, stand
bij het gestorven moederdier

een schot

— men schiet een brand in mijn
buik —

(zwaar op de lijken liggend
neemt hij afscheid van de zon,
en overhandigt verscheurd
brekend de mensen zijn laatste
adem)

alarik

lang voor mijn tijd had ik nog macht
over de onwezenlijke zwerftochten
hoe hoog vloog je op een verlaten zomerdag
met gebogen ogen vol witte fabels
kraanvogelhoog tegen warme bergen
(in de ruime vaart van elke zin)
en zong dan van het middagrood dat
het mijn verlangen niet was.

joan

mikael botwinnik

nnik mikael botwinnik mikael botw
 botwinnik mikael botwinnik
 nnik mikael mikael botw
 botwinnik mikael botwinnik
 nnik mikael botwinnik mikael botw

Mikael Botwinnik werd geboren te Leningrad op 17 augustus 1911. Hij behoort niet tot die legendarische wonderkinderen over wie de schaakwereld verbaasd staat. Pas op zijn 12e jaar begon „Mischa” het schaakspel te leren. Op deze leeftijd maakte zijn ongeloflijk snel toenemende speelsterkte hem al spoedig tot een gevreesd tegenstander.

De meest opvallende partij uit zijn jeugd is wel die tegen Capablanca. Capablanca moest zich na 32 zetten tegen de 14-jarige Mischa gewonnen geven. De rijpheid van zijn spel was echter zo indrukwekkend, dat de wereldkampioen hem na afloop van de wedstrijd vol waardering een schitterende toekomst voorspelde. De onfeilbare kijk van de Cubaan op het positie spel zou later in elk opzicht in het gelijk worden gesteld.

Mikaels eerste grote succes was het veroveren van de kampioenstitel van Leningrad (1926). In 1934 werd een klein toernooi — Mikaels eerste internationale toernooi — georganiseerd met o.a. Euwe, Knoch, Romanowski, Rjumin en Bogatyrtshuk. Botwinnik behaalde een ruime zege door met 7½ punt als eerste te eindigen.

In 1936 revancheert Botwinnik zich op zijn oude rivalen, die hem in Hastings hadden doen verliezen, door zonder een partij te verliezen winnaar te worden van een wereldtoernooi te Nottingham, waaraan Euwe, Fine, Reshevsky, Aljechin, Lasker en Flohr deelnamen. Het 10e kampioenschap der U.S.S.R. werd in grote stijl gewonnen door... de oude meester Loewenfisch, daar Botwinnik door beroepspllichten verhinderd was zijn titel te verdedigen. Het jaar 1943 levert Botwinnik een nieuw succes van de eerste orde op. Zonder ook maar een partij te verliezen, wint hij een toernooi te Swerdlowsk, waarin hij in een nauwelijks te overtreffen vorm speelt. Hetzelfde jaar behaalt hij het kampioenschap van Moskou, dan in 1944 te Moskou het 13e kampioenschap van de USSR en als bekroning van zijn succesvolle schaakcarriere wint Botwinnik het 14e kampioenschap in Moskou (1945) met een zodanig overwicht, dat de kenners de opkomende grootmeester nu reeds als de sterkste speler ter wereld beschouwen.

In de nazomer 1946 organiseerden actieve Nederlanders ter gelegenheid van het 75-j bestaan van de schaakvereniging „Staunton” het grootste na-oorlogse schaaktoernooi. De spannende strijd tussen de 20 deelnemers liep uit op een opwindend duel tussen Botwinnik en Euwe, dat slechts met ½ punt ten gunste van de Russische grootmeester eindigde. Een tweede succes van de bovenste plank: Botwinnik wint in de winter van 1947 een toernooi ter herdenking van de sterfdag van de grote Russische meester Tschigorin.

De strijd om het WERELDKAMPIOENSCHAP 1 maart—26 mei 1948. Na langdurige onderhandelingen tussen de betrokken schaakbonden en de wereldschaakfederatie werd tenslotte overeenstemming bereikt en er werd besloten tot een vijfrondige vijfkamp. Uitstekend voorbereid heeft Botwinnik de verwachtingen van zijn talrijke aanhangers niet teleurgesteld. De eindstand was:

1.	Botwinnik	14 punt
2.	Smyslov	11 punt
3/4	Reshevsky en Keres, elk met	10½ punt
5.	Euwe	4 punt

Dit lijstje levert wel het duidelijkst bewijs dat in deze strijd tussen de vijf beste spelers ter wereld inderdaad de sterkste de overwinning behaalde.

joost morssink 3 c

illusie

Hij wist precies hoe hij het zou versieren. Hij had het van tevoren helemaal bedacht, kant en klaar met vlotlopende gesprekken maar ook met zwaarmoedige zinnen. Hij zou haar opbellen, ze zouden naar 'n film gaan, na afloop naar haar huis lopen. Onderweg zou hij z'n hart uitstorten en zij zou hem spontaan om de hals vliegen, om hem te helpen in het zware leven.

ALHAMBRA
CITY
CABRIEN
edison

Hij belde haar op. Slechts na lang aarzelen stemde ze toe. Hij zou haar afhalen. 's Avonds stond hij voor haar deur. Hij mocht bovenkomen, kon zelfs met haar pa praten over z'n toekomstplannen.

Dan gingen ze met de tram de stad in. Ze moesten staan, de wagen was stampvol. Zij zei niets en hij dorst geen gesprek te beginnen in die volle tram. Op een brug stapten ze uit. De bioscoop was vlakbij. Er draaide een nouvelle vague-film. Hij deed enige pogingen om 'n gesprek te beginnen maar deze strandden meteen op haar lippen van zwijgen. Na afloop stelde hij voor een eindje terug te lopen. Ze wilde wel 'n eindje lopen, maar niet helemaal tot huis. Ze kwamen over een brug. Het begon weer te sneeuwen. Hij hield haar stil om een leuk plekje aan te wijzen. Dan begon hij z'n grote speech. Ze zei geen woord en dat gaf hem moed om door te gaan. Plotseling echter zei ze wat. In 't vuur van zijn beroeg hoorde hij 't eerst niet, tot ze 't harder herhaalde.

„Man hou toch op, dat zeggen ze allemaal en ze menen er niets van.” Hij sputterde nog wat tegen. Wat moest hij nu doen? Ze liepen maar weer verder. Bij een volgende tramhalte wilde ze met de tram naar huis. In de wagen ging ze van hem afgewend zitten. Bij hem kwamen plotseling moordplannen op, die hij weer opzij schoof. Ze stapten uit en staken door de sneeuwjacht het circuit over. Hij bracht haar tot aan de deur. Ze vroeg hem boven te komen om het even uit te praten. Hij weigerde, keerde zich om en beende terug.

Zijn weg huiswaarts leidde hem door 't park. In de witte sneeuw lagen de wijd gapende mulen van de vijvers. Hij liep plotseling het perk over, tot z'n kuit in de sneeuw zakkend.

Dan keek hij om zich heen — niemand — en liet zich zachtjes in de lokkende omarming van het water zakken.

paul gravemaker

**BOEKHANDEL „URBI ET ORBI”
N.V. DE R.K. BOEKCENTRALE**

DE OUDSTE EN GROOTSTE SCHOOLBOEKHANDEL
VOOR HET GEHELE KATHOLIEKE ONDERWIJS IN
NEDERLAND

De deskundigheid op het gebied van schoolboeken
verworven door de ervaring gedurende vele jaren
waarborgen U de beste bediening.

Voor de leerlingen van het Pius X Lyceum
is het adres

BOEKHANDEL „URBI ET ORBI”
rokin 130, tel. 37586-37624, amsterdam-c

SPORTING GOODS CY N.V.

DIR. H. EILERS

48, CORN. SCHUYTSTRAAT
A M S T E R D A M

De leverancier van het
PIUS X schooltenuue !!

TELEFOON 79 67 57

N
·
V
·
M
O
D
E
H
U
I
S

Dè specialzaak in damesconfectie

S voor de
P O R T I E V E
&
G E K L E D E V R O U W *in Nieuw West*

VAKKUNDIGE
BEDIENING

S - B U R G E M . D E V L U G T L A A N 81 - tel. 131070

ZOUTLOZE en SUIKERVRIJE
VOEDINGSMIDDELEN

bij

„HET ZEEUWSCHE MEISJE”

Gravenstraat 9 tel. 4 12 04

Kinkerstraat 112-114 tel. 8 52 73

Eliz. Wolffstraat 31 tel. 8 01 62

N.V. UTRECHTSCH
HYPOTHEEK BANK

en samenwerkende banken

AMSTERDAM - C.
Keizersgracht 482

verstrekt gelden op hypotheek
tegen voordelige condities

SPECIALISTEN

in

vloerbedekking, tapijten, bedden,
dekens

Martin!

Koninginneweg 221
tel. 73 49 78

Voor al uw
schoolbehoeften
en leerboeken
is het juiste adres:

BOEKHANDEL J. W. ROBIJNS
Ruys de Beerenbrouckstraat 157-159

Amsterdam-Geuzenveld
telefoon 13.31.39.

Grote sortering
POCKET-BOOKS

Voor KOLEN en OLIE naar
C. G. VAN OOSTROM & ZN

van Slingelandtstr. 11-19 tel. 12 65 01

Bosch en Lommerweg 242 tel. 8 67 48

Jan Tooropstraat 85 tel. 13 57 12

Dr. H. Colijnstraat 230 tel. 13 33 39

VRAAGT PRIJSOPGAVE

DE AARDE

ach was de aarde witter dan wit
in tweeen gespleten door een paars vuur
het leven is als een blauwbonte hond
die even goed rood had kunnen wezen
met malende kiezen van jaar en van dag
met lopende rozen van goudgele aarde
bloedspatten rollen door het heeal
het leven op aarde is gek.

Als ik de gedichten in Bolwerk lees, denk ik: wat zullen de dichters hiervan grote genieën zijn. Ik heb het zelf eens geprobeerd en in vijf minuten had ik bovenstaand resultaat

hans van lent - 2A

*

Je hangt er jofel in, kerel; ga zo door. Je bent niet de enige die een poging doet 'n gedicht in bolwerk te plaatsen, maar jouw resultaat is ondanks die 5 minuten al heel wat beter dan dat van anderen die een stel nergens-op-slaande of zelfs vervelende woorden zonder enige concentratie achter elkaar plakken.

Het beeld dat je oproept is nog zo gek niet en je gebruikt wat aardige alliteraties, assonantes en rijmwoorden. Jammer van dat 'had kunnen wezen' en het ritme klopt hier en daar ook niet, maar dat is erg moeilijk, vooral in het begin.

alarik

sangatte

Foto's van Jan Hesemans, tekeningen en gedichten van Rik Lina.

Dit was het materiaal van de tentoonstelling die bovenstaande titel droeg en gedurende enige weken in het tekenlokaal te bezichtigen was.

De foto's van Jan Hesemans vormden de hoofdschotel en het is prettig te constateren dat Jan een van de weinige amateurfotografen is die andere onderwerpen voor zijn foto's kiest dan die van de bekende kiekjes als: 'Jantje in zijn eerste communiepakje', 'Pappie met de kinderen op de wip in Oud-Vinkeveen' en 'Kleine Herman op de po'. Over het algemeen waren de tentoongestelde foto's ook zuiver fotografisch gezien knap, vooral de opnamen van jazzmusici en circusartiesten en de impressies die gemaakt werden in en om Sangatte, een plaatsje in Noord-Frankrijk bij Calais. Bij de Sangatte-groep hingen ook de drie foto's die ik de beste van de hele expositie vond: het woeste landschap van grote witte keien met in het midden een donker, nietig mensfiguurtje, de zonsondergang aan zee en de lange rij palen die van het strand de zee inloopt.

Ook van Rik hing het beste werk bij de Sangatte-groep: enkele pentekeningen van het landschap en het gedicht over Cape Gris Nez. Zijn andere tekeningen en gedichten waren op zich heel aardig, maar hingen een beetje verdoemd tussen de foto's waarmee zij geen eenheid vormden, wat een nogal rommelige indruk gaf. Dit ontbreken van eenheid is het enige bezwaar dat tegen de tentoonstelling in zijn geheel aan te voeren is.

sangatte

Wat er te zien was stond op'n behoorlijk niveau, zodat deze expositie geslaagd mag heten.

Het is te hopen, dat er in de loop van dit jaar nog meer dergelijke festiviteiten georganiseerd worden.

fer krielen

de huishbewaarder

van harold pinter
uitgevoerd door ensemble.
regie karl guttmann
vertaling g k van het reve

Het verschil met de andere moderne, zoals IONESCO (rinoceros) is dat Ionesco de mens laat vechten tegen het onvermijdelijke, terwijl de personages van PINTER zich ermee verzoenen en er ondanks de uitzichtloosheid iets goeds van proberen te maken. In dit geval de illusies.

Een zolderetage wordt bewoond door twee broers. Aston, een intens zielige maar door en door goede jongen die vroeger een mislukte behandeling in een zenuwinrichting heeft ondergaan. Hij leeft vol plannen om te werken, hij koopt er zelfs allerlei spullen voor, zoals verf en planken, de hele kamer staat er vol mee. „Ik kan goed met mijn handen werken,” zegt hij, „als eerst mijn schuur maar af is.” Maar de schuur komt niet af, hij begint er zelfs niet aan. Hij kan door zijn ziekte de energie niet opbrengen.

Mick is een agressieve nozem, die ergens een baantje heeft als vrachtrijder. Hij wil 't huis veranderen, er een moderne flat van maken. Een paleis, zoals hij zegt.

Aston neemt een oude zwerver mee naar huis. Hij verleent hem onderdak, geeft hem geld en stelt hem aan als huishbewaarder. Davies, de zwerver, heeft een donker verleden maar doet voor alsof hij het vroeger goed gehad heeft. Hij heeft eerst niet veel zin om te blijven...

„Ik moet eerst nog zaken afhandelen, maar het weer zit niet mee.” Maar hij voelt zich hoe langer hoe meer thuis. Deze rommelkamer is vermoedelijk het enige 'thuis' dat hij heeft gekend. Davies is een kankerende, boosaardige maar ook angstige man; hij beantwoordt alle goede bedoelingen met snauwen. Ondanks zijn goedheid begint het Aston de keel uit te han-

gen, vooral omdat hij 's nachts niet meer kan slapen door de luidruchtige angstdromen van Davies. Davies roept Mick te hulp en probeert de broers tegen elkaar uit te spelen. Het helpt niets, de band tussen de broers is te sterk. Davies heeft te gaan.

Het stuk eindigt met een smeekbede van Davies om toch te mogen blijven. Aston antwoordt niet, hij kijkt in zijn tuin, waar hij zijn schuurtje wil bouwen.

Ondanks het feit, dat er eigenlijk niets gebeurt, voelt men de onafgebroken spanning. Een spanning die werkelijk groots is.

Zij komt op haar hoogtepunt als Davies Aston aanvalt met een mes. De onbeweeglijke houding schrikt hem af, hij wordt bang en probeert dit te verbergen onder bedreigingen. Guus Hermus speelde de moeilijke wisselvallige Davies grandioos. Het is een van de beste rollen die ik de laatste tijd gezien heb. Maxim Hamel wist de ondoorgroondelijke sadistische Mick prachtig te treffen. Henk van Ulsen was de hulpelose, goedige zwakzinnige, die de zaal ziep onder de indruk bracht door zijn verhaal over de behandeling in het ziekenhuis. De spelers kregen de langste ovatie die ik heb meegemaakt.

rik lina

den Permanente

95 de

10e textielbeurs van de F.T.G.B.

Naast de 10e textielbeurs in de RAI. is door de organisatoren van deze beurs in samenwerking met DEN PERMANENTE te Kopenhagen een fantastisch fijne tentoonstelling gehouden van Deense woonkunst

„Den Permanente” is een vereniging van Deense handwerkers en industriële firma's, die tot doel heeft de produkten van de leden in Denemarken en het buitenland te verkopen

De leden mogen produkten aan „Den Permanente” aanbieden om deze in de kollektie van de vereniging te doen opnemen, maar zij moeten eerst door een komitee worden gekeurd.

Het batig saldo van „Den Permanente” komt ten goede aan de uitbreiding van haar werkzaamheden of aan de Deense kunstnijverheid in't algemeen.

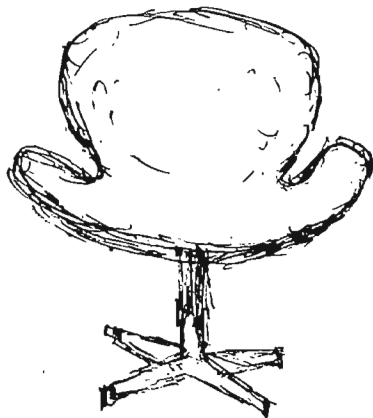
Op de tentoonstelling in de RAI werd een kleine selectie getoond uit de vele voorwerpen en meubelen die Den Permanente verkoopt. Er stonden prachtige stoelen van prof. Arne Jacobsen, van architect Ib Kofod-Larsen; maar er lagen ook zeer fijne armbanden, kettingen en ringen van bijv. Just Andersen, prof. Erik Herløw en Søren Georg Jensen.

De expositieruimte was in een aantal kamers verdeeld rondom een conferentiezaal. Tussen verschillende kamers lag een „binnenhof”, waar zeer fijne beelden stonden b.v. van Finn Carlson en Sven Dalgaard. Deze patio's waren „aangekleed” met bomen en struiken. In een van de kamers stonden 'n paar lig-zitbanken. Leuk om je kamer mee in te richten, maar tamelijk duur. Hier en daar hingen schilderijen, o.a. van Sven Dalgaard.

De tafels waren gedekt met serviezen van b.v. Den Kongelige Porcelainsfabrik A/S, met bestekken van roestvrij staal, ontworpen door Arne Jacobson e.a. Er stonden prachtige schalen en vazen van b.v. Arne Bang. Lampen ontworpen door Tage Klint, prof. Alvar Aalts e.a. hingen boven tafels en zitbanken. Opmerkelijk is dat steeds meer meubelen en stoelen worden ontworpen waar leer in verwerkt is.

De hier geexposeerde produkten waren Deens, maar toch op heel andere manier dan de hier in Nederland gemaakte „Deense” meubelen. Veel van de produkten van Den Permanente worden geïmporteerd. Metz & Co en Bas van Pelt zullen ze wel verkopen maar nogmaals, de prijs is niet bijzonder laag.

paul m gravemaker

28/6

whiskey-spike & platpoot-tex

(strip voor intelligente lezertjes)
Avontuur II: WINNETOU's DOOD

Hoofdstuk 3: De Dood In De Koude Knekel Kloof

Wat Winnetou had voorspeld, gebeurde. Tegen het vallen van de avond bereikte de karavaan de Koude Knekel Kloof. Men ruimde wat beenderen op en zette de karren in een kring, dit gebeurde om tocht tegen te gaan.

Het was nacht en ieder sliep, uitgeput van de vermoeienissen. Eenzaam zat Platpoot-Tex op wacht bij een dovend vuurtje van verbrande knekels. Hij voelde zich niet erg behaaglijk en zijn opgejaagde blik flitste van de ene schedel naar de andere.

Had hij maar wat FAR-WEST-WHISKEY, verzuchtte hij, maar de whiskey was verzegeld en bestemd voor een korps soldaten in Texas, die blijkbaar erg veel dorst hadden. Gelukkige kerels!

Reeds uren duurde deze marteling tot het moment dat een ijskoude hand zich in zijn nek legde.

„Een koude knekelhand!” gilte Tex.

„Hou je kop sul,” siste Spike, „ik heb de sleutel van een whiskeykist achterovergedrukt. Ga mee, maar sluipend. En zo zagen wij onze noeste vrienden naar de verst verwijderde huifkar sluipen, waar zij voorzichtig inkloppen, hun voeten veegden en voorzichtig een kist openden.

Opeens verstijfden zij van schrik. In de hoek hoorden zij het geluid van rinkelende flessen. Spike knipte zijn zaklantaarn aan en zij keken in het dronken gezicht van het dappere indianen opperhoofd Winnetou.

„Oefhik, bleekgezichten” sprak Winnetou.

„Porverskalp, een Injun” schrokken onze vrienden.

Wat nu beste lezer? Laten we ons verplaatsen naar het kamp van Winnetou. Hij had weer een van zijn lepe plannen gewrocht. Hij zou zijn troepen op 3 mijl afstand van de knekelkloof laten stoppen en zelf vooruit rijden om de whiskey te keuren. Zo gezegd zo gedaan. En daar hij evenals onze dorstige vrienden een even grote liefhebber was, zaten ze weldra gebroederlijk een krat leeg te drinken. Na het tweede krat werden ze vrolijk, wisselden familiefoto's uit en begonnen te poken. Maar spoedig kregen ze ruzie omdat Winnetou erfelijk belast was, zijn vader heette namelijk Tcher Pee Slangvoet Met De Lange Vingers, en speelde ook vals. Spike verkocht hem een upper-cut zodat hij languit tussen de lege flessen tuimelde, waar hij zich genoegelijk nestelde en behaaglijk begon te snurken. Hier nam Spike natuurlijk geen genoegen mee en begon geholpen door Tex zijn verentooi met flessen te bewerken. Midden onder het gevecht kwam er een groepje indianen binnen, dat ook onmiddellijk op de kratten aanviel. Een ervan vroeg Tex of ze misschien Winnetou ook gezien hadden. Tex opende een nieuwe fles en vroeg:

„Winnetou? zei je Winnetou, hik, waar heb ik dat meer gehoord?” Hij zette zijn hoed af, haalde de Avonturen van Old Shatterhand eruit en begon er naarstig in te bladeren.

„Ja hier heb ik het, Winne-hik, opperhoofd der Apachen.”

„Dat klophikt” sprak de indiaan „dat is onze boss.” Toen stond Winnetou wankelend over eind en begon zijn verentooi glad te strijken, gaapte en beet de hals van een fles.

pg 4

De indianen barstten in een woest indianengehuil uit. Winnetou riep: "Mannen volgt hik!"

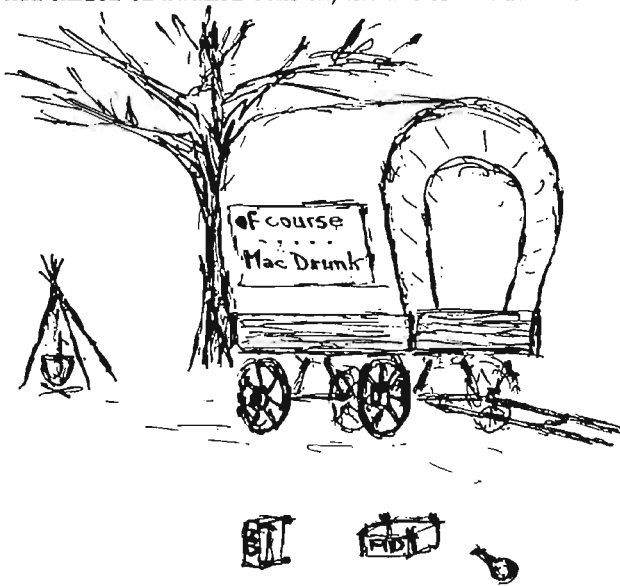
Zij hesen hem op de schouders en wankelden naar de uitgang maar dachten helaas niet aan 't afstapje. Het redelijk gevolg hiervan was dat zij weldra midden tusschen de knekels zouden liggen. Dit klopte; onder luid geraas stortte de levende pyramide ineen.

Ook de meegenomen whiskey voorraad sneuvelde. Welk een aanblik! Al die kostelijke FAR WEST WHISKEY in het stof. Winnetou kon dit niet aanzien; hij snikte nog eens en gaf de geest.

De indianen barstten in een luid gejammer uit, keken schichtig naar het lijk van hun eens zo grote fuhrer.

Zij grepen een paar flessen en vluchtten.

Door al dat laweit waren de karavaantrekkers uit hun slaap gewekt. Ze schoten in hun ochtendjas en pantoffels, poetsten hun tanden en kwamen eens kijken wat er aan de hand was.

Met deze gelukkige gebeurtenis eindigt het avontuur van Whiskey Spike en Platpoot Tex.

THE END

A.B.A.K. en
H.W.J.L.

even pauze
met....

Mac Drunk

Zodra zij de wegstormende indianen, de dode Winnetou en onze wakkere vrienden onvervaard op hun post zagen, begrepen zij onmiddellijk wat er was gebeurd; die twee scouts hadden een nachtelijke aanval afgeslagen!

Julie kunt je voorstellen, beste lezertjes, dat dit een gejuich en yippee geroep gaf. Iedereen stak zich in zijn beste kloffie. Er werden o.a. nieuwe veters in de schoenen gedaan, geveerpatronen gepoetst, wagenwielen gesmeerd. Je begrijpt dat 't een echt ouderwets feest werd.

Spike en Tex kregen de eerste dans van de twee schoonste karavaantrektersdochters, in hun mooie baljurken.

En de toch al aangebroken voorraad whiskey vloeyde rijkelijk. (Op elk echt feest FAR WEST WHISKEY!)

N A S C H R I F T

Hooggeachte lezers (en drinkers)!

Tot onze spijt moeten wij U mededelen, dat dit de laatste aflevering moet zijn van de Avonturen van onze ijzelingwekkende vrienden. Er zijn helaas teveel protesten binnengekomen. Het zal u ongetwijfeld vreselijk in de oren klinken. Wij drukken hieronder enige grepen af uit de stapels post.

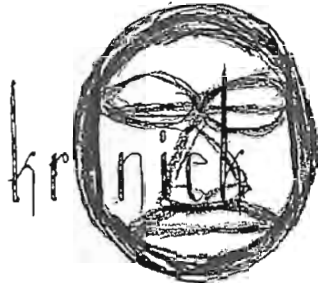
- - foei, meneer, onze kinderen (5, 8 en 10 jaar) willen alleen nog maar die afschuwelijke whiskey drinken, zelfs hun melk laten zij staan!
- - Wij menen krachtig te moeten protesteren tegen deze oneerlijke concurrentie! (VAT 69)
- - Wij vinden het hoogst betreurenswaardig, dat op deze minderwaardige manier het zo afschuwwekkende drankmisbruik weer wordt aangemoedigd; we hadden juist zulke goede resultaten bereikt. U hebt het werk van jaren vernield!
Landelijke Vereniging tot Bestrijding
van Drankmisbruik.
- - U bedriegt de boel, het is ons ter ore gekomen, dat uw helden helemaal geen whiskey drinken, maar advocaat van de gele kip!
- - Het is ons ter ore gekomen, dat uw helden helemaal niet bestaan, U hebt alles verzonnen.
- - Ik vind uw manier van schrijven niet experimenteel gen oeg! (Joan)
- - Ik kan 's nachts niet meer slapen.
- - Ik snap uw grapjes niet.

Er waren gelukkig ook positieve berichten:

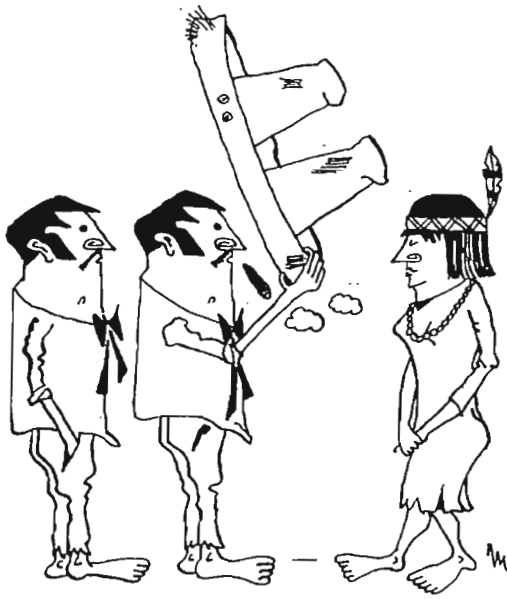
- - Is Platpoot Tex getrouwd?
- - kunnen wij handtekeningen krijgen?
- - kunnen wij een fanclub oprichten? (Nee, die is er al!)
- - Waar moet ik mij aanmelden voor de fanclub? (melden bij de tweede corrector)
- - Geeft u ook bierviltjes uit?

De positieve brieven wegen niet op tegen de negatieve en bovendien is de directie in zijn geheel lid geworden van de club voor anti-alcoholisten. Zij hebben nog overwogen de whiskey te veranderen in spuitwater of sinaasappelsap, maar dan zou het verhaal in geloofwaardigheid inboeten. Dit nu achten wij niet verantwoordelijk.

Hoogachtend.
MACDRUNK, MACDRUNK & MACDRUNK
„Far West Whiskey-Fabrieken”
Slainte Mhor — Schotland.

- eind december: Een prachtige aanwinst: een Bechstein piano in het lokaal van de heer Hermans
- ma. 19 december 1960: De 5e klassen, afdeling Gymnasium, stellen zich beschikbaar voor een psychologische test, gehouden in het hart van Amsterdam. We zijn benieuwd naar de uitslag.
- di. 20 december 1960: De Spinhuissteeg is een zijarm van de O.Z. Achterburgwal. Hier maakten de 5e klassers kennis met de papiergroothandel Proost & Brand. Later in de middag ging het naar Wittenburg, waar de enorme voorraden opgeslagen waren.
- wo. 21 december 1960: Kl. v. v. De voorzitter stelde enkele onderwerpen als bv. St. Nicolaaskledij, studielokaal voor de hogere klassers, voor ter bespreking in een volgende vergadering. A propos. als iemand suggesties wil doen of ontevreden geluiden produceert, laat hij een schrijven aan de schoolraad richten!
- do. 22 december 1960: Kerst sessie. Deze was dit jaar uitstekend verzorgd.
- vr. 23 december 1960: Wo die Sprache aufhört, fängt die Musik an, vermeldt onze agenda op deze dag. Helaas konden wij slechts in een meewarig snikken overgaan, toen de pauze voorbij en de winstkans verkeken was in onze sportontmoeting met Zaandijk.
- ma. 26 december 1960: Pius- tafeltennis haalde net geen 100 punten, maar nog wel de 2e plaats in het toernooi om de Van Nispenhuis-Cup, niet het minst door ons aller G.I. Fanaticus, die zich werkelijk overspant; hij wordt er tenminste mager van.
- wo. 4 januari 1961: De volleyers leden voor het eerst hun nederlagen, maar helaas ook de beslissende. In de Apollohal.
- ma. 9 januari 1961: vakantievreugde voorbij
- zo. 28 januari en
ma. 29 januari 1961: Rectorsfeest (in het volgende nummer komen we hierop terug).
- begin januari 1961: ook de strijkers aan hun trekken: een contrabas.
- vandaag: nr. 4 van de IVE jaargang. We hopen wel dat er voor de kroniek ook eens wat van de lezers binnenkomt, eens iets aardigs

Jonge papa's
DAAR!

per-
so-
na-
lia.

Hier zijn dan de eerste personalia.

Pg 6,

De voornaamste aanleiding hiertoe was, dat na de kerstvakantie opeens een paar docenten getrouwd of verloofd op school kwamen. Er waren er zelfs die hun trouwfoto's mee naar school namen.

Getrouwd:

De heer M.J. van Welie en mejuffrouw J.C. Thorbarg
adres: Prins Hendrikplein 80, Leidsendam.

Verloofd:

De heer G.G.H.M. Herben en mejuffrouw M.A. Stribos
De heer S.C. Bakhuizen en mejuffrouw C.M. Degenhart

Geboren:

Tot nu toe alleen nog maar katjes en hondjes, maar we houden moed!

ELKE DAG EEN SCHOON

OVERHEMD!

EEN TOP-PRESTATIE IN

„niet-strijken“-popeline

IS HET

CENTRALINE

NO-IRON SHIRT

In wit en Fantasie

f. 16.95 f. 14.95 f. 12.95 f. 10.95

In 3 mouwlengten

verkrijgbaar.

HAZENBERG

KINKERSTRAAT 326-332

NIEUWENDIJK 156a en 207

BILDERDIJKSTRAAT 96

v. LIMB.STIRUMSTRAAT 26

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt

U bij ons in voorraad.

Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL

OBRECHT

A.J.M. v.d. Waart

Willemsparkweg 74,

Telefoon: 790233,

Amsterdam-Z.

P. IUS X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDS 1924.
WETT. GED.

SNELLE LEVERING
VAN ALLE
STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND
HET
GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. (0 20) 24 74 88 *
(2 LIJNEN)